

דברי הכפר

ולא תמיד הכל נכון הכל מובן
חיים זה לא שיעור חשבון זה גם מבחן
עכשיו עלה קטן הכל רגוע
אך מרחוק אולי ענן מגיע
קח איתך צידה לדרך את ברכתי
חצי הכוס היא מלאה תזכור תמיד
וכשהשמש אל הים שוקעת
אל תדאג מחר היא שוב זורחת!
תחזיק חזק עלה קטן שלי....

עלה קטן שלי

מילים: ישי לפידות

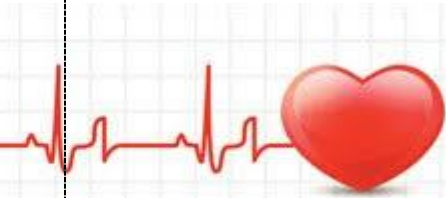
אני הוא עץ מאוד זקן ושבע ימים
ראיתי כבר רוחות עזות ורעמים
אתה עלה קטן מתנועע
בטוח בעצמו, הכל יודע
קח איתך צידה לדרך, את נסיוני
אל תזלזל, אולי זה כל מה שיש לי
כי יש ימים יפים הכל פורח
ויש שעות קשות הכל בורח

תחזיק חזק עלה קטן שלי
כי לא תמיד הכל בחוץ בהיר
ורוח סער וסופה קרה
תזכור ותתחזק אני איתך!
תחזיק חזק עלה קטן שלי.

גיליון מס' 2499 י' בשבט תשע"ח * 26 בינואר 2018
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

פצ'אות ב"לב הקיבוץ" / רחלי ומעין

שנת 2018 נפתחה בכמה ימי סערה, והגשם ממשיך לרדת ולמלא את המאגרים, אלה הטבעיים ואלה מעשי ידי אדם. וכשהמאגרים מתמלאים זהו זמן טוב להתניע מנועים לקראת חג המשק השבעים במספר.

קיימנו לא מזמן מרחב פתוח לקראת חג ה-70 וממנו עלו כעשרים רעיונות לפעילויות, שחלקן יתרחשו ממש בסופ"ש של ה-27.7.18 שבו יתקיים חג המשק. ולסוף השבוע הזה כדאי כמובן להקדים ולהזמין את כל בני המשק הנמצאים במרחקים שאתם מרגישים קשורים אליהם, ואת כל מי שאתם רוצים להזמין.

בחג המשק יתקיימו הרבה אירועים: מופע גדול באמפי, פעילויות לילדים ולנוער, בית קפה מוזיקלי ושופע כל טוב, פאב שיהיה פתוח כל הלילה, שינה בעיר אוהלים, ולמחרת בבוקר תתקיים "ארוחת בראנץ' של פעם" למי שזוכר לא צריך להזכיר, ולמי שלא יודע מומלץ לא להחמיץ את החוויה הקולינרית המהממת הזאת. מסיבת ריקודים לכולם ותערוכת ציורים של אמני הקיבוץ, בנושא "מציירים את כפר הנשיא". חולצות חג השבעים ועוד. בנוסף לכל מה שצינתי עלו עוד כמה רעיונות שאותם נפרוס לאורך כל השנה:

- מספרי סיפורים/אגדות מקום – פעם בחודש
 - מפגשי קשרים - מפגשים שמייצרים חיבור בין אנשים
 - פינות חמד בקיבוץ- צוותים שונים שנרתמו להקים פינות חמד שיהיו מפוזרות על פני כל הקיבוץ. הרעיונות כבר יצאו לדרך וכל מי שמעוניין יכול להצטרף ל"צוות פינה" שכבר החל לפעול:
 - קיר פסיפס שיהיה עשוי מכוסות, צלחות וקערות. מיקום על הקיר שמתחת לחדר האוכל.
 - שביל תחושות – בשטח שמאחורי המרפאה.
 - מתקן מוזיקלי קבוע.
 - בתוך עץ החרוב שמתחת לבית בלונד להקים מחנון קבע קטן.
 - פינת גמדים – ליד כביש המערכת מתחת לביתם של מיה וליאור טיקו.
 - גינת בר – לרגלי הבריכה
 - תיבות קינון.
 - גני שעשועים - עשויים מבולי עץ, צמיגים וחבלים.
- אני מעלה את כל הרעיונות, כי כשכותבים וכולם קוראים, זה נהפך להבטחה שצריך לקיים. וגם כדי שאם יעלו לכם בעקבות קריאת הדברים רעיונות נוספים, אז קדימה לעבודה.

עוד מיזם לקראת חגיגות ה-70 שכבר החל להתרחש, הוא אלבום תמונות מהודר שעורכת נורית אורן. האלבום יעלה כ-100 ₪ וכל מי שמעוניין/ת באחד כזה לעצמו/ה או כדי לתת את זה במתנה לידידים מוזמן/ת לפנות לנורית אורן.

פעילות נוספת שאין לנו כל כוונה לוותר עליה תהיה טיול משק (כמו פעם). פרטים נוספים יעלו בקרוב מאוד.

כמו כן אנחנו מתכננים לכבוד חג השבעים, לשקם את הכבשים מחג ה-60 שהזמן ובני אדם טיפלו בהם. שיקום חדר וויצמן. ערב הוקרה לחברים שחיו בינינו והלכו לעולמם. מיצג דיגיטלי לכל קבר. כך שאפשר יהיה לשוטט בבית הקברות ובעזרת הנייד ללמוד ולהכיר את מי שטמון מתחת. להקים מוזיאון חפצים. להוציא לאור מהדורה מחודשת של ספר העוגות של הלן. בין שאר הרעיונות שעלו היה גם הוצאתו לאור מחדש של "דברי הכפר". דבר שלשמחתי כבר מתרחש בדופק שבועי בימי חמישי. מי שעדיין לא מקבל את "דברי הכפר" מוזמן ליצור קשר עם שושנה והיא תצרף אותו/ה לרשימת התפוצה.

אז שוב אני מזמינה את כל מי שיש לו או לה רעיון או שמוכן/ה לעזור ליצור קשר איתי.

ביום רביעי בשבוע הבא נקיים ערב "קשרים" במועדון. בהנחייתן של אילת, אורה ומעין. הערב מתאים לכולם, ובעיקר לכל מי שמעוניין/ת ביצירת חיבור עם אנשים אחרים, לכן כל הציבור מוזמן. משום שזאת תהיה הפתיחה לערבי קשרים, אני מזמינה את כל מי שבא/ה להביא איתו/ה משהו טוב וטעים כדי שנוכל לפתוח גם שולחן גדול של כיבוד.

ובשבוע הבא ייפתח לב הקיבוץ בימים הבאים:

- ביום שני 29.1 בשעה 16:00 ובשעה 17:15 תוגש ארוחת ערב
 - ביום שלישי 30.1 יתקיים ערב חברתי בשעה 20:00 במועדון. (התוכן יימסר בתחילת השבוע).
 - ביום רביעי 31.1 בשעה 9:00 בבוקר התעמלות בוקר עם נעה מעין ובערב בשעה 20:30 יתקיים "ערב קשרים" במועדון (ראו פירוט למעלה)
 - ביום חמישי 1.2 לב הקיבוץ ייפתח בשעה 16:00 ובשעה 17:15 תוגש ארוחת ערב.
- כמו כן בכל יום ניתן לקנות שקיות מתכלות ושמן זית תוצרת כפר הנשיא. שיהיה לכולנו שבוע רטוב מלא שלוליות והעיקר חם בלב, ניפגש מעין ורחלי.

תערוכה

הנכם מוזמנים לפתיחת תערוכת
עבודות רקמה

וספרי ילדים

של נורית אורן

ביום שבת 27.1 בשעה 11:00
ב"לב הקיבוץ"

שלום לכולם!

במהלך השבוע הראשון של פברואר 2018, אנחנו מחליפים את ספק האינטרנט מחברת "כנרת תקשורת" לחברת Quamtec.

שינוי זה בא לאחר בחינה כלכלית ומקצועית שלנו בסיוע ספקים ויועצים בתחום, ורוחב הפס של האינטרנט בקיבוץ יעלה מ 150 מגה ל 300 מגה.

חשוב להבהיר כי החלפת הספק תדרוש מאיתנו החלפת כתובת אי.פי אצל מרבית המשתמשים (כתובת אי.פי – מספר ייחודי לזיהוי של כל משתמש ברשת האינטרנט, הנמצא במחשב או בראוטר). כך שכל משתמש יקבל כתובת אי.פי חדשה. יפורסם בהמשך מדריך איך לשנות את כתובת האי.פי ולמי שיזדקק לעזרה בכך, נגיע לביתו. כמובן שהדבר ייקח זמן אבל נגיע לכל אחד.

תזכורת נוספת למי שכתובת המייל שלו מסתיימת ב: kfar-hanassi.org.il ומעוניין לשמור על כתובת המייל, אנחנו מעבירים את שרות המיילים הנ"ל לחברת "פרטנר" (012) ועלותה של כל תיבת מייל כזו היא 5 ₪ לחודש.

מי שמעוניין לשמור על כתובת המייל שלו מוזמן לשלוח לי מייל לכתובת orikc@hotmail.com

בברכה

אורי חייט

עוד תגובה

19/01/2018

תגובתו של אלי מאכזבת לצערי.

- אלי לא מכחיש שאין אישור לא להצמיד את הפנסיה לשכר הממוצע במשק בשנים 16-17. ואם אכן זה נכון, על הקיבוץ להחזיר את הכסף לפנסיונרים שנלקח שלא ביושר.
 - זה שבתחילת 2017 הייתה פנייה לרשם, זה לא אומר שהתקבל אישור.
 - לא שמעתי מה בכוונת הקיבוץ לעשות ב- 2018 עם ההצמדה.
 - חבל שממשיכים לבלבל לחברים את המוח **במשכנתא הפוכה**. חובתו החוקית והמוסרית של הקיבוץ היא לשלם לפנסיונרים שנתנו את חייהם ובריאותם לקיבוץ.
 - מעבר לכך, מי שירצה להשתולל מעבר ליכולתו שישתמש במשכנתא הפוכה כאופציה להשגת כסף.
 - לצערי בכפר הנשיא משולמות משכורת שניתן לחסוך במצבו הכלכלי האומלל של הקיבוץ. מכל מיני סיבות לא מיישמים את האופציות שאביטל כתבה עליהם בעלון. בהימור פרוע הסכומים יכולים להגיע למיליון ₪.
- זכות הפנסיונרים בקיבוץ לדעת שפרנסתם מובטחת. הלנת פנסיה כמו הלנת שכר זו עברה פלילית. שיתאמצו קצת יותר כדי לתת פתרונות.

אורי שובל

אנו משתתפים בצערה של

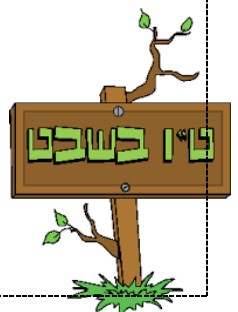
צביה חדד

(מנהלת האלונית)

עם פטירת אביה

חיים צרור ז"ל

שלא תדעי עוד צער

הקרב על הזכות לדעת

סרטו החדש של סטיבן שפילברג "העיתון" מעורר כבר דיונים מסעירים. משום שהוא סרט מסעיר מאוד, וגם משום שהנשיא הנוכחי טראמפ מבעיר ומלבה את אש ההסתה לעבר התקשורת האמריקאית. כמו בסרט "כל אנשי הנשיא", שעסק בפרשת ווטרגייט ועיתון הושינגטון פוסט, גם הסרט "העיתון" עוסק בנושא טעון מאוד שמחבר בין אזרח אמריקאי היוצא נגד כל המערכת הפוליטית האימתנית, הפעם יחד עם עיתון ה"ניו-יורק טיימס" והמו"לית שלו קתרין גרהאם. בסרט משחקים מריל סטריפ וטום הנקס. אבל אני רוצה להתמקד דווקא בסיפור שעליו מבוסס הסרט המכונה "פרשת מסמכי הפנטגון" ולא דווקא בסרט.

פרשת מסמכי הפנטגון זכורה לנו כפרשה שהסעירה מאוד בזמנו את ארצות הברית. בראשית שנות השבעים, כשפרצה הפרשה, פרסם אז מזכיר ההגנה, קלארק מ' קליפורד, מחליפו של מקנמארה, את ההודעה הבאה: "המסמכים, שנטל ללא רשות דניאל אלסברג בסיוע חברו אנטוני רוסו, הם חלומה הרטוב של כל רשת ריגול, ולכן יש להעמידו לדין כמרגל וכן את העיתונאים שעשו שימוש במסמכים".

מיהו בעצם דניאל אלסברג?

דניאל אלסברג היה אנליסט שעבד בתאגיד "ראנד", אשר לידיו הגיעו שני עותקים מתוך חמישה-עשר עותקים של מסמכי חקירה סודית, שביצעה מחלקת ההגנה של ארה"ב על מעורבותה בווייטנאם. המחקר התייחס לשנים 1945-1967. היקף עצום של חומר דרש העסקה של מאות אנשי מחקר והיסטוריונים וביניהם היה גם דניאל אלסברג. במשך שלוש שנים של עבודה העלו החוקרים דו"ח שהשתרע על פני 7,000 עמודים.

הדו"ח הוגש בשנת 1970. בפנטגון נדהמו מהממצאים והסתמנה מיד מגמה להסתיר את המסקנות האמיתיות, המצביעות על גודל הפער שהתגלה בין הודעות הצבא והודעות הממשל לבין הממצאים העולים מהשטח בשנים 1945-1967.

דניאל אלסברג, בסיוע חברו אנטוני רוסו, החלו להעתיק מסמכים מהעותק שהיה בידי תאגיד ראנד. במרץ 1971 הם העבירו את המסמכים לידי ניל שיהאן עיתונאי הניו-יורק טיימס.

כשהתגלתה ההדלפה האשים הממשל את דניאל אלסברג בגניבת אלפי המסמכים שקיבל לידיו והעברתם שלא ברשות למי שאינו מוסמך לעיין בהם. בעיתון הניו-יורק טיימס, כשהבינו מה התגלגל לידיהם, נערכו מיד לפרסום מהיר של החומר המרעיש, שפרסומו אמור היה לגרום להכתמת הממשל בהסתרת האמת מהציבור.

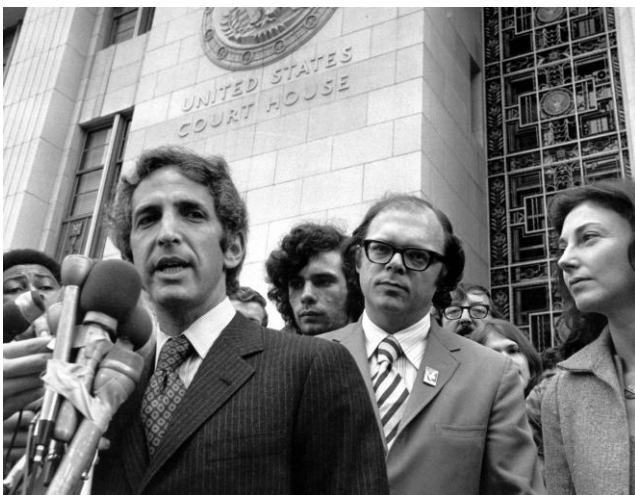
התקשורת האמריקאית יוצאת נגד הממשל

בניגוד לציבור ולתקשורת הישראלית, התקשורת האמריקאית התנהגה כפי שצריכה להתנהג תקשורת במדינה דמוקרטית. המאמר הראשון שפורסם ב-13.6.1971 שהסתמך על המסמכים ה"גנובים" היווה כתב האשמה חריף נגד הצבא והנשיא ניקסון. ארה"ב לא ידעה את נפשה. מצד אחד גאתה התלהמות של חוגי הביטחון ורפובליקנים שמרניים שביקשו להתייחס אל העיתונאי שפרסם ואל מי שהדליף את המסמכים כאל מרגלים שפגעו באופן חמור ביותר בביטחון המדינה. ומצד שני, אל מול המהלך העכור של הנשיא ניקסון, החלה להתעצם דעת קהל אוהדת שחצתה מחנות ותמכה בעיתון ובמדליף, דניאל אלסברג, שנחשף לעינו הרותחת של הציבור.

מבחן בג"צ

מאחר שכשלו מאמציו האישיים של הנשיא לשכנע את העיתון לא לפרסם את המסמכים, החליט התובע הכללי של ארה"ב, ג'ון מיצ'ל, לפנות לבית המשפט וזה הוציא צו פדרלי האוסר על המשך פרסום המסמכים, שנומק בכך שהפרסום מהווה פגיעה בביטחון הלאומי (מזכיר לכם משהו?).

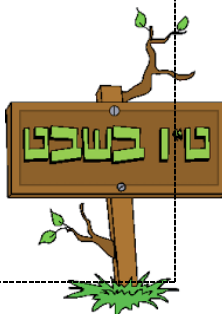
הניו-יורק טיימס ערער על ההחלטה בפני בית המשפט העליון, שפסק כי הניו-יורק טיימס רשאי לפרסם את כל המסמכים שבידו. חוגי הממשל והצבא נכשלו במאמצייהם למנוע את הפרסום בניו-יורק טיימס. ולמעשה זרק בית המשפט העליון מכל המדרגות את התובע הכללי, שביקש להאשים את המדליף דניאל אלסברג בריגול.

ארה"ב התייצבה ברובה המכריע מאחורי עיתונאי אמיץ ואזרח ששברו שתיקה והביאו לידיעת הציבור את האמת- הצבא מבצע עבירות ואינו מדווח דיווחי אמת. דניאל אלסברג הפך לגיבור שהכריע מערכת ממשל מתלהמת שביקשה לראות בו מרגל, ואילו הציבור האמריקאי נוצר את שמו עד היום כשהוא מצמיד לו את התואר אזרח למופת.

למעשה, כך הייתי מבקש שהחברה הישראלית תיראה. חברה אזרחית הנאבקת על זכויותיה. ושאזרחי מדינת ישראל יראו עצמם ככאלה הממלאים את חובתם לאמת ולרוח הדמוקרטית שלאורה נכתבה מגילת העצמאות. ושהם, אזרחי מדינת ישראל, יצאו מאזור הנוחות שלהם למאבק חסר פשרות על פניה ההולכים ונמחקים של הדמוקרטיה במדינה שאוהבת כל כך לכנות את עצמה הדמוקרטיה היחידה במזרח התיכון.

דודו

אימון אישי לחיים מלאי צבע איילת מרום

אפור = כבוד

אפור על פי האינדיאנים נחשב לצבע של כבוד. זקני השבט ששערם מאפיר נחשבים לאנשים מאוד מכובדים, מתייעצים איתם ומכבדים את דעתם.

אפור הוא צבע קר, מסמל ניטרליות אדישות ושמרנות. חסר ייחודיות. מנמנם וחסר אנרגיה. לא מעודד ולא מרגיע, לא מגרה ולא מרגש, לא נעים ולא מזמין. הוא צריך להיות משולב עם צבעים אחרים כדי לתת לו תשוקה, אנרגיה וחיים.

אפור מציע אמינות, צניעות, בגרות וקהות. הוא יכול לרמוז שאתה לא יכול לקבל החלטות, "יושב על הגדר", שאין לך דעה על כל דבר. מסמל את היכולת ליצור את מערכת העקרונות והערכים שלך, לדעת לכבד אותם ולא לתת לשום גורם מבחוץ לדרוך עליהם, זוהי היכולת לכבד את המרחב האישי.

מבחינה רוחנית האפור הוא צבע של פרשנויות אינסופיות, דרכו ניתן לראות את מגוון האפשרויות הטמונות בין השחור ללבן. כאשר לובשים אפור, הוא מייצג טעם טוב, מגע של פורמליות, כבוד והערכה עצמית.

מבחינה פיזיולוגית, אפור יכול לנקז את האנרגיה, להיות מדכא או מרומם, תלוי כמה קלילות ולבן יש באפור. אפור כהה מדכא יותר מאפור בהיר. אפור משמש כרקע טוב לצבעים אחרים כדי לא למשוך תשומת לב, ומאפשר לצבעים האחרים להיות דומיננטיים.

אנשים מבוגרים נוטים לובשים אפור. זה פחות מומלץ כי כבר יש להם אנרגיה אפורה מהשיער. האפור מוריד מרץ ואנרגיה. הוא מדכא. ובעיקר מקרר. אז למרות שהוא די באופנה עכשיו רצוי להשתמש בו בנגיעות בלבד.

בדר"כ משתמשים בצבע אפור בתעשייה. יש הרבה מפעלים, משרדים באפור. מקלטים בצבע אפור, יש בזה משהו ממש מדכדך קר ומנוכר.

גם מזג האוויר החורפי והאפור ישפיע על מצב רוחם של רוב האנשים. (בטח האנגלים שבינינו לא יסכימו עם טענה זו 😊).

כשיש בעיות רגשיות רצוי להימנע מצבע אפור.

לילדים היפר אקטיביים או לנערים בגיל ההתבגרות שההורמונים משתוללים אצלם, דווקא כן מומלץ האפור כי הוא ירגיע מאוד. להלביש בגדים אפורים לפחות במשך שבוע כדי שתהיה השפעה.

אנשים שנושא הכבוד והערכה העצמית בעייתי צבע אפור דווקא יכול לעזור.

ככל שהאפור כהה יותר השפעתו חזקה יותר. באפור הבהיר יש הרבה לבן ולכן האיכויות שלו אחרות.

סוף שבוע אפור ומהנה שנצליח תמיד להעניק כבוד לזולת ולכבד את עצמנו

פינה קטנה וירוקה ואיציק בן-דור

אהלן לכולם,

- לפני כשבוע, נספרו באגמון "רק" 47,000 עגורים. זהו שיא חדש.
- תושבת ממושב שדה אליעזר שרוצה לבנות מקום לעורבים פצועים כדי שיוכלו לעבור טיפול ולחזור לטבע. נשמע נחמד. נכון?? אבל... יש עם זה מספר בעיות:

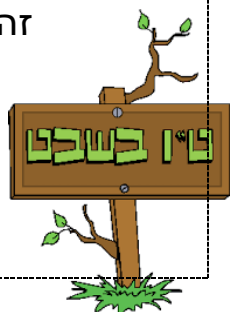
1. העורבים הופכים להיות מין מתפרץ, כלומר, יש יותר מידי עורבים במקום אחד, ואז אין מספיק מזון והם מתחילים לעשות נזקים.
2. הם עושים נזקים בחקלאות. הם אוהבים לאכול אבטיחים ומלונים, אי לכך יש נזק גדול אצל המגדלים, ובשדה אליעזר יש כמה מגדלים.
3. אם הם מרגישים מאוימים, הם תוקפים. יש להם זיכרון ארוך טווח. אז כרגע יש לחץ לסגור את המקום.

- בבית שמש נמצאו במהלך חפירות, שרידים של מנזר וכנסייה מלפני 1500 שנים.
- במוזיאון האדם הקדמון במעיין ברוך, יש הרצאות על התקופה הפרה-היסטורית למי שמעוניין כדאי לבדוק איתם תאריכים.
- ישנה רשת מתנדבים שאוספים חיות בר פצועות ומעבירים אותן לבי"ח לחיות בר בספארי. בפייסבוק האתר נקרא חיבולנס העברה מהירה לבי"ח חיות בר. אפשר לצלם את החיה, עם הפרטים שלכם, ומישהו יגיע לאסוף את החיה הפצועה.

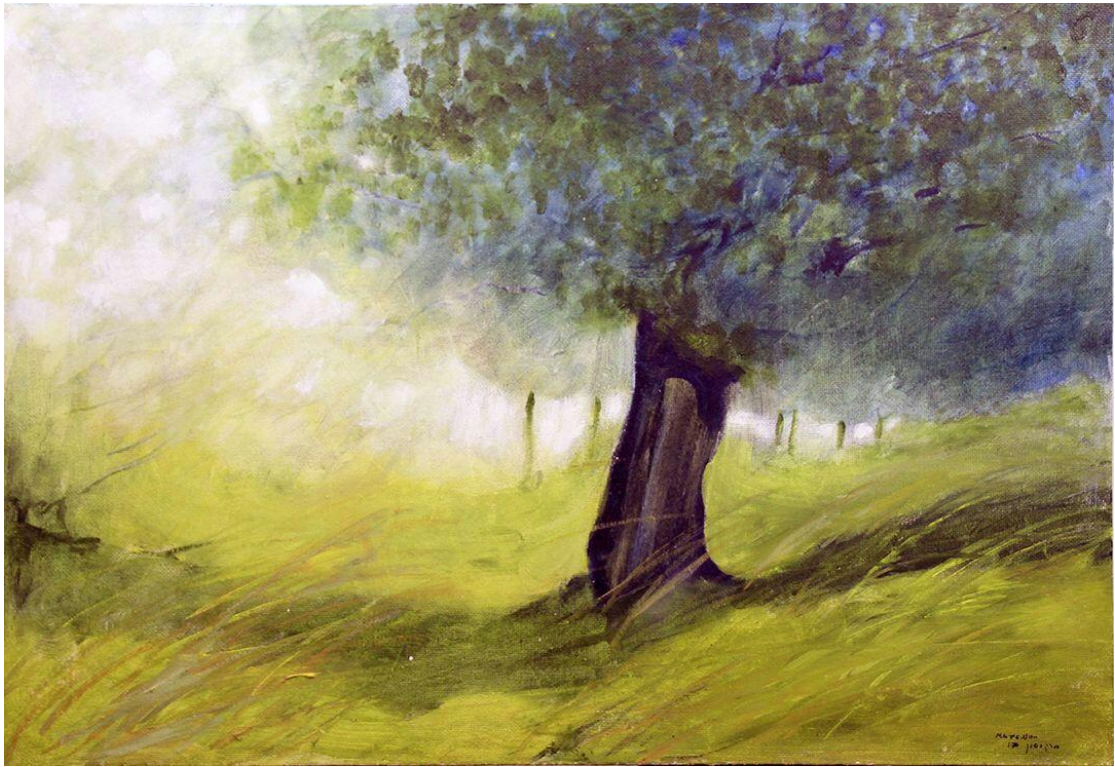
זהו זה להפעם – שיהיה לכולנו סופ"ש ירוק ורטוב

איציק

צ'ור נופ בשאן: מרק'י מרקוסון

דור לדור יביע אומר כתבה: נעמי שמר -

לנכדי היקר:

במאה הזאת השעון לא מתקתק, המטלפן לא מחייג, הסנדלר לא מתקן עקבים והשלטון לא מתקן עוולות.

במאה הזאת אין גרעינים באבטיח, אין תאי טלפון ברחובות, אין שיויון בקיבוצים ואין אידיאולוגיה בפוליטיקה.

במאה הזאת נתעשרה העברית בביטויים כמו נשימה עצמונית, כשלון חלוץ ונבצרות מאונס. שר בלי תיק הוא מעמד נדיר ומכובד. בית הבראה נקרא צימר, בית אבות נקרא אחוזה ובית בוש – הממשלה.

במאה הזאת מתבלט הדור השלישי בסלולרי ובמשפחה. הנכדים מלמדים אותנו להשתמש במחשב ובשאר אביזרי האלף השלישי.

במאה הזאת כבר לא שותים גזוז, צוף, מיץ פז ומי ברז. שוטים מנהיגים את המדינה שלנו, ועוד כמה מדינות. מאירן עד קוריאנה, מהודו ועד בוש.

במאה הזאת, מליונים נהרגים במלחמות ומתים ברעב וממחלות. אלא שהפעם הכל מצולם ומתוקשר, מסודר ומשודר.

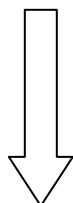
במאה הזאת מגדלים עגבניות בטעם אננס, פלפלים בטעם תות ובידור בטעם רע. בלשון המעטה.

במאה הזאת נעלמו מכונות הכתיבה, הפתיליות, הגטקעס, הצניעות והבושה.

במאה הזאת יושב ראש הכנסת והסוכנות מציע לנו להצטייד בדרכון זר. פרסי או גרמני? סודני או תימני?

במאה הזאת המשורר יכתוב: משיח לא בא, משיח גם לא מסמס. במאה הזאת – המאה של נכדי – הייתי רוצה להרגיש בבית... ואינני יכול.

סבא.

תשובת הנכד לסבא

סבא ! נו באמת.....חבל ! אני אוהב אותך כל כך... אבל את מה שכתבת, הרי אני מכיר כבר בעל פה זמן, מכבר עבר סבא, מה אתה רוצה? אתה לא קולט מה הולך פה, מה פה קורה אתה חי רק את העבר וזה מזמן כבר פאסה. אולי מספיק להתעסק בשטויות, להתרפק על נשכחות, לערוך השוואות ולבוא בטענות.

השפה שלך כבדה ומסורבלת, כמעט לא מובנת. היום, מדברים מהר, מריצים את המילים, זורמים, לא מדקדקים, לא מדייקים ולא מחשבנים. סבבה, סוף הדרך, כיף וחבל על הזמן אלה מילות מפתח - מה כל כך לא מובן. במקום לדבר ארוכות, ללא כל תכלית, במילים גבוהות, אנחנו פשוט מקצרים ואפילו בולעים הברות, אז למה אתה אומר "מה" ? ושוב "מה" ? אחרי כל משפט שלי? למה אתה עושה מכל דבר פשוט, עניין רציני ?

מתי תשכח כבר את הסיפור הזה על המצאת המאה בקבוק הסיפולוקס שאימא קיבלה כמתנת חתונה וה -"בובה מייסס"- סיפורי הסבתא, על החסידה? כבר מגיל חמש באינטרנט, ראיתי מה נכנס ומה יצא גם המעשייה על רחב הזונה? על מי אתה עובד ? הרי כל מי שרק רצה, בעד שתי פרוטות, היה בא ודופק. סבא, אתה עוד תקוע במצדה, בשנת תש"ח שנכבשה "בששת הימים" על ידי הפלמ"ח. תגיד מה איכפת לנו היום משיירות באב אל ואד, אם אפשר להריץ שורה או דרינק טוב בפאב עזוב אותך מארלזורוב ושד' בן גוריון, סתם רחובות, אם אין שם איזה פאב מדליק או מועדון.

תודה סבא, אתם התחתנתם ונשאתם תקועים, העמדתם פנים שחייכם מאושרים. היום אנו הרבה יותר פתוחים, עם אופקים רחבים מחליפים בקלות בני ובנות זוג, מגוונים את החיים היום תנאי ראשון והכרחי לחופה וקידושין הוא הסכם ממון וסידורי גירושין אנא ממך סבא, אל תספר לי על נשים צנועות כשבני ובנות גילך בבית אבות, חוגגים ודופקים אורגיות. אתה רואה סבא, הכול אנחנו יודעים ומבינים אנחנו רואים את התכנית "האח הגדול" ומזה נהנים בעוד אתם ממנו רק נדפקתם, ואכלתם מרורים מעבר למסך הברזל, בברית המעצמות, נו, אצל הרוסים

רואה, איך אני עונה לך סבא ? לגופו של עניין ובגובה העיניים ? כי אנחנו, מזה זמן, ערב כניסת שנות האלפיים הבנו והפנמנו, שאין אמת אחת וכי שום תורה לא ירדה משמיים.

ממני נכדך האוהב סיימון (לשעבר -שמעון)

נ.ב.

אגב סבא, מה זה ה-"שטוק 84" שמצאתי בארון ?
 שבמקום לתפוס ראש, הביא לי בחילות ודיכאון.
 אבל בוא נעזוב זה בינתיים סבא – שלא יהיה בלבול
 אתה יכול להביא לי עשר אלף שקל בשביל הודו, לסגור על הטיול ?

נמסר באהבהע"י שושנה שרקי

